

Forslag

til

Lov om ændring af lov om mægling i arbejdsstridigheder.

Fremsat den 25. oktober 1968 af *Kai Moltke* og *Hanne Reintoft*.

§ 1.

I lov om mægling i arbejdsstridigheder, jfr. lovbekendtgørelse nr. 15 af 28. januar 1958, som ændret ved lov nr. 63 af 25. marts 1961, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 3, udgår ordene „som dog ikke uden hans samtykke må offentliggøres, så længe ikke begge parter svar på mæglingsforslaget foreligger“.

2. § 10 affattes således:

„§ 10. Når et mæglingsforslag underkastes afstemning inden for en organisation, må det kun forelægges i forligsmandens affattelse, og der kan kun afgives rene ja- eller nej-stemmer. Før en afstemning finder sted, skal organisationen drage omsorg for, at alle stemmeberettigede medlemmer i skriftlig form får adgang til at gøre sig bekendt med alle almindelige og specielle bestemmelser i mæglingsforslaget, der vedrører organisationens medlemmer. Generalforsamling afholdes med henblik på at give de fremmødte orientering om mæglingsforslaget og stille dette til debat. Enhver afstemning om mæglingsforslaget skal foregå hemmeligt og skriftligt. Når afstemningsresultatet foreligger, skal organisationen give forligsmanden skriftlig meddelelse om, hvor mange ja-stemmer og hvor mange nej-stemmer der er afgivet, samt om det samlede antal af stemmeberettigede medlemmer.

Stk. 2. Afdelingerne, forbundene og hovedorganisationerne har ret til at foretage offentliggørelse af resultaterne af afstemningen samt af de hovedsynspunkter, der er fremkommet under debatten.“

3. § 11 affattes således:

„§ 11. Afstemning om mæglingsforslag foregår normalt og, hvor ikke andet er foreskrevet i et forbunds eller i en fagforenings love, gennem direkte afstemning af de medlemmer, hvis løn- og arbejdsforhold er berørt ved den pågældende overenskomst eller løn aftale (priskurant). Blanke og ugyldige stemmesedler medregnes ikke i det samlede afstemningsresultat.

Stk. 2. Hvor direkte medlemsafstemning vedrørende overenskomst- og mæglingsforslag er foreskrevet i et forbunds eller i en fagforenings love, har ingen forbundsledelse eller en anden hidtil kompetent forsamling ret til at ændre det faktiske afstemningsresultat gennem opsupplering ved stemmeafgivning for medlemmer, der ikke har deltaget i afstemning om et mæglingsforslag.

Stk. 3. Ved større industrielle virksomheder eller på andre større arbejdspladser kan afstemning om mæglingsforslag efter begæring af fællesklubber, tillidsmænd eller medlemsforsamlinger kræves gennemført på arbejdspladsen efter forudgående drøftelser på klub- eller fællesmøder under behørig kontrol fra de involverede faglige organisationers side. Der skal af disse udarbejdes regler til sikring mod dobbeltafstemninger fra de pågældende medlemmers side.“

4. § 12 affattes således:

„§ 12. I bestræbelser for at nå frem til en samlet løsning af en konfliktsituation kan forligsmanden kun påbyde sammenkædning eller gruppeafstemning for fremsatte mæglingsforslag, såfremt der i de pågældende forbunds og fagforeningers love eller

ved forudgående kongresbeslutninger eller medlemsafstemning er godkendt fællesoptræden under forhandlinger, mægling og fælles afstemning om mæglingsforslag. Hvor sådanne beslutninger foreligger, betragtes gruppeafstemningen som en helhed, og afstemningens resultat har gyldighed for alle de sammenkædede organisationer under ét.

Stk. 2. Gruppedeling aftalt af hovedorganisationerne kan kun lægges til grund for sammenkædning ved et af forligsmanden stillet mæglingsforslag, såfremt betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

Stk. 3. Forbund, der gennem deres love har overdraget stillingtagen til et mæglingsforslag til en kompetent forsamlings afgørelse, kan under ingen omstændigheder af forligsmanden sammenkædes ved afstemning om mæglingsforslag med organisationer, for hvilke direkte medlemsafstemning er foreskrevet i de pågældende organisationers love og legale beslutninger.

Stk. 4. Organisationer bestående af arbejdsledere m. v. med funktionærstatus vil ikke kunne inddrages i en sammenkædning af mæglingsforslag omfattende flere fag.

Stk. 5. Sammenkædning af forhandlinger og mægling, og ved afstemning om mæglingsforslag, kan uden for hovedorganisationernes område kun finde sted, når de pågældende overenskomstparter erklærer sig enige heri, og når fuldmagt hertil er gyldig ifølge de nævnte organisationers love og beslutninger.

Stk. 6. For organisationer og enkeltvirksomheder under Dansk Arbejdsgiverfore-

ning har de hidtil gældende afstemningsregler og beregning af stemmевægtten fortsat gyldighed.“

5. Som *ny paragraf* indsættes efter § 12:

„§ 12 A. Hvor der i en industri eller branche opnås enighed mellem de interesserede arbejdsgivere og der er opnået medlemsgodkendelse i de kontraherende forbund og faglige organisationer, har hovedorganisationer som Dansk Arbejdsgiverforening ingen ret til på grund af manglende sanktion fra hovedledelsen at pålægge eller true med bod over for sådanne arbejdsgivere, der frivilligt har indgået den pågældende overenskomst som rimelig og svarende til industriens, branchens eller de pågældende virksomheders økonomiske stilling og interesser.“

6. § 13 udgår, og i stedet indsættes:

„§ 13. Forbedringer og ændringer som følge af overenskomstfornyelse gennemføres med tilbagevirkende kraft fra datoen for de hidtidige overenskomsters udløb, såfremt mægling og vedtagelse af overenskomster ikke er afsluttet inden for nævnte frist.“

7. § 14, stk. 2, udgår, og § 14, stk. 3, bliver herefter § 14, stk. 2.

§ 2.

Loven træder i kraft dagen efter offentliggørelse i Lovtidende.

Bemærkninger til forslaget.

Til nr. 1 og 2.

Formålet med ændringerne til den gældende lovs § 10 er at sikre større åbenhed og bedre adgang til detailviden om indholdet af et mæglingsforslag og dets betydning for de enkelte grupper, det angår. Det nye stk. 2 foreslår afskaffelse af det hidtidige formålsløse hemmelighedskræmmeri omkring mæglingsforslag og vil medføre saglig og kritisk vurdering og fri debat om indholdet af sådanne forslag, som for lønmottagere har rækkevidde et længere stykke ud i fremtiden.

Til nr. 3.

Den nye affattelse af § 11 bygger på den grundopfattelse, at de faglige organisationers medlemmer primært må have genindført retten til selv ved direkte medlemsafstemning at tage stilling til de overenskomster og lønaftaler, de pågældende alene skal arbejde efter i praksis. Derfor forslaget om at afskaffe såkaldte kompetente forsamlings hidtidige ret til at korrigere eller „opsupplere“ de faktiske afstemningsresultater. Den størst mulige og bredeste afstemning er selvfølgelig ønskelig, men

dette opnås selvfølgelig ikke ved andres manipuleringer med resultaterne gennem 75 pct. bestemmelsen, der foreslås helt afskaffet, medens kun den direkte medlemsafstemning fastlægges som norm. Når urafstemning ikke kræves obligatorisk gældende overalt, skyldes dette udelukkende visse forbunds eksisterende lovbestemmelser, der foreskriver afgørelse gennem kompetent forsamling. Lovændringer i demokratiserende retning vil ikke kunne gennemføres i sådanne forbund med gyldighed for den forestående overenskomstsituation. Derfor alene det tagne forbehold. Til gengæld foreskrives det af principielle grunde i ændringsforslaget til § 12, stk. 3, at man fremtidig fratager forligsmandsinstitutionen mulighed for at indvirke på de direkte medlemsafstemninger ved sammenkædning med forbund, hvor afgørelsen ligger hos kompetente forsamlinger.

Bestemmelsen om adgang til møder og eventuelt afstemning på større virksomheder og arbejdspladser tilsigter en naturlig aktivering og adgang til øget afstemningsdeltagelse under en udvikling med stadig mere spredt bebyggelse over større områder og større afstande mellem beboelse, arbejdsplads og de hidtidige afstemningssteder.

Til nr. 4.

De enkelte forbund under hovedorganisationerne er efterhånden blevet berøvet en væsentlig del af

deres selvstændighed ved indgåede aftaler mellem hovedorganisationerne, hvorefter forbundenes områder i overenskomstmæssig henseende kædes sammen, ofte på vilkårlig måde. Forligsmændens hidtidige vide adgang til at sammenkæde mæglingsforslag til en helhed har haft samme uheldige konsekvenser. Denne udvikling standses ved, at sammenkædning forudsætter de pågældendes forbunds medvirken i form af en forudgående medlemsbeslutning herom.

Det er endvidere sikret, at der også uden for hovedorganisationernes område kræves samtykke fra overenskomtparternes side, for at sammenkædning af mæglingsforslag kan finde sted.

Til nr. 5.

Forslaget motiveres med, at særlige forhold inden for visse industrigrene m. v. kan betyde, at der kan ydes større lønninger, end der for arbejdsmarkedet som helhed er basis for. Overenskomster, som er hensigtsmæssige for et sådant område, bør ikke kunne modarbejdes.

Til nr. 6.

Kravene om hemmeligholdelse af overenskomstforhandlingerne ophæves, jfr. forslagene under nr. 1 og nr. 2. Derfor udgår de dertil knyttede straffebestemmelser.